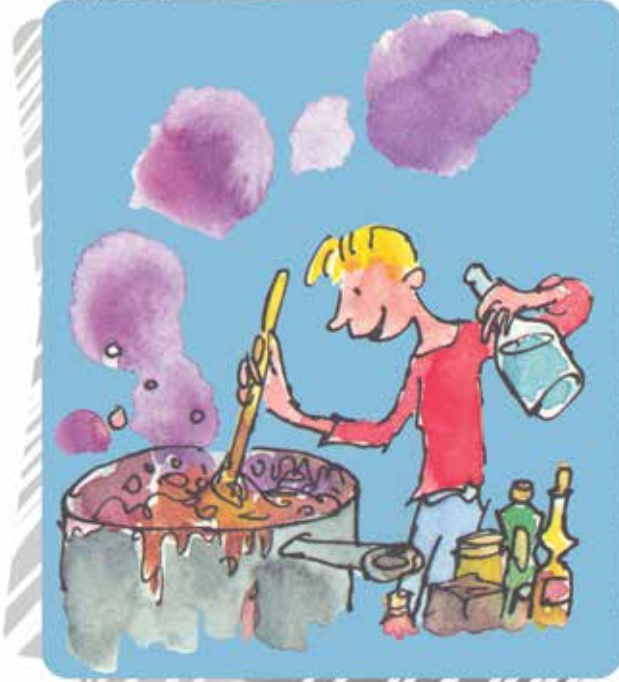

Roald Dahl GEORGE'UN HARİKA İLACI

Çeviren: Cem Akış

Resimleyen: Quentin Blake

27. basım

Bu tanıtım
kopyası
Can Çocuk
okurları için
özel olarak
hazırlanmıştır.

Roald Dahl
GEORGE'UN
HARİKA İLACI

Çeviren: Cem Akış ■ Resimleyen: Quentin Blake

Yayın Koordinatörü: İpek Şoran
Düzeltili: Fulya Tükel
Kapak ve İç Tasarım: Gözde Bitir Tufan
Tasarım Uygulama: Gülay Yıldız

1. Basım: 2007

27. Basım: 2000 adet, Nisan 2024

ISBN 978-975-07-0785-8

George's Marvellous Medicine, Roald Dahl

© Roald Dahl Nominee Limited, 1981

Resimler: © Quentin Blake, 1981

© Can Sanat Yayınları A.Ş., 2007

Bu eserin Türkçe yayın hakları Akcalı Telif Hakları

Ajansı aracılığıyla satın alınmıştır.

Tüm hakları saklıdır. Tanıtım için yapılacak

kısa alıntılar dışında yayıncının yazılı

izni olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz.

Can Sanat Yayınları Yapım ve Dağıtım Tic. ve San. A.Ş.

Yayıncı Sertifika No: 43514

Maslak Mh. Eski Büyükdere Cad. İz Plaza No: 9/25 Sarıyer, İstanbul

Telefon: (0212) 252 56 75 - 252 59 89 Faks: 252 72 33

cancocuk.com cancocuk@cancocuk.com

Baskı ve Cilt: BPC Matbaacılık Sanayi ve Ticaret A.Ş.
Sertifika No: 48745; Adres: Cevizlik Mah. Hüsreviye Sok.
Erşen İş Hanı No:15 Kat:3-38 Bakırköy, İstanbul

CAN
ÇOCUK

Bu kitabın sahibi:

.....

Roald Dahl bir casus, savaş pilotu, okolata tarihçisi ve tıbbi buluşlar yapan bir mucitti. Bunların yanı sıra, *Charlie'nin okolata Fabrikası*, *Matilda*, *Koca Sevimli Dev* ve daha pek çok harikulade kitabın yazarıydı. Dahl, dünyanın bir numaralı hikye anlatıcısı unvanını hl koruyor.

BU KİTAPTA TANIŞACAKLARINIZ

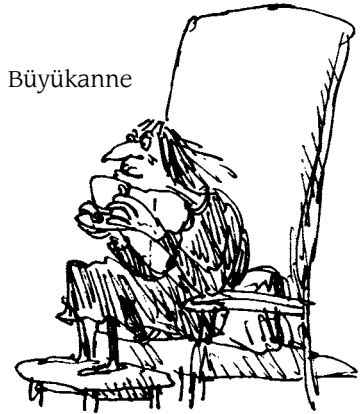
George
Heyecanlı

Bay Killy
Heyecanlı

Bayan
Heyecanlı

Büyükanne

Roald Dahl

**Yazarın yayınevimizden çıkan
diğer kitapları:**

BAY VE BAYAN KIL

BÜYÜLÜ PARMAK

CADILAR

CHARLIE'NİN BÜYÜK

CAM ASANSÖRÜ

CHARLIE'NİN ÇİKOLATA

FABRİKASI

DEV ŞEFTALİ

DÜNYA ŞAMPİYONU DANNY

KAPLUMBAĞA

KOCA SEVİMLİ DEV

KÜÇÜK ADAM BÜYÜRKEN

MATILDA

TEK BAŞINA

YAMAN TİLKİ

ZÜRAFA, PELİ VE BEN

1916'da Galler'in Llandaff kentinde doğdu. 1932'de İngiltere'nin tanınmış özel okullarından birini bitirdikten sonra, üniversiteye gitmek yerine Kanada'daki Newfoundland'e yapılan bir keşif yolculuğuna katıldı. II. Dünya Savaşı sırasında tanıştığı romancı C.S. Forester'ın özendirmesiyle, orduda çalıştığı yıllarda başından geçen olayları yazmaya başladı. İlk kitabı, Walt Disney için yazdığı, sonradan sinemaya da uyarlanan *Gremlins* oldu. Kuralları hiçe sayan, ama zekice yazılmış çocuk kitapları ve büyüklere yönelik korku öyküleriyle çok sevilen bir yazar olan Dahl, 1990'da Oxford'da öldü.

GEORGE'UN HARİKA İLACI

İçindekiler

- Büyükanne, 9
Harika Plan, 19
George, İlacı Yapmaya Başlıyor, 24
Hayvan Hapları, 32
Pişirme, 38
Kahverengi Boya, 41
Büyükanne, İlacı İçiyor, 44
Kahverengi Tavuk, 55
Domuz, Öküzler, Koyunlar, Midilli ve Dişi Keçi, 63
Büyükanne İçin Vinç Çağrılıyor, 73
Bay Heyecanlı'nın Şahane Fikri, 77
Harika İlaç No. 2, 83
Harika İlaç No. 3, 89
Harika İlaç No. 4, 93
Elveda Büyükanne, 96

UYARI: George'un Harika İlacı'nı evde yapmayı denemeyin. Tehlikeli olabilir.

Roald Dahl ile ilgili ayrıntılı
bilgi için
www.roalddahl.com

Büyükanne

“Ben alışveriş için köye iniyorum,” dedi annesi George’a bir cumartesi sabahı. “Sen de iyi bir çocuk ol ve yaramazlık yapma.”

Küçük bir çocuğa hiçbir zaman söylenmeyecek, saçma bir şeydi bu. George hemen ne tür bir yaramazlık yapabileceğini düşünmeye başladı.

“Saat on birde de Büyükanne’ne ilacını vermeyi unutma,” dedi annesi. Sonra da çıktı ve arka kapıyı ardından kapadı.

Pencerenin önündeki koltuğunda uyulamakta olan Büyükanne, kötü kötü bakan küçük gözlerinden birini açtı ve “Annenin dediğini duydun George,” dedi, “ilacımı unutma.”

“Peki Büyükanne,” dedi George.

“Ve bir kere olsun o yokken uslu durmaya çalış.”

“Peki Büyükanne,” dedi George.

George can sıkıntısından ağlayacak gibiydi. Ne kız, ne de erkek kardeşi vardı. Babası çiftçiydi, çiftlikleri her yere kilometrelerce uzaktı, o yüzden de oynayabileceği tek bir çocuk bile yoktu. Domuzlara, tavuklara, ineklere ve koyunlara bakmaktan bıkmıştı. Özellikle de saçları ağarmış yaşlı bir balığa benzeyen Büyükanne'yle aynı evde oturmaktan bıkmıştı. Cumartesi sabahını bir başına ona bakarak geçirmek, yapacağı en eğlenceli şey değildi.

“Bana güzel bir fincan çay yaparak işe başlayabilirsin,” dedi Büyükanne George'a. “Bu seni yaramazlık yapmaktan birkaç dakika alıkoyar.”

“Peki Büyükanne,” dedi George.

Büyükanne'den hoşlanmıyordu George, elinde değildi. Bencil, aksi ihtiyarın tekiydi. Soluk kahverengi dişleri ve bir köpeğin arkasına benzeyen küçük, büzülü bir ağzı vardı.

“Bugün çayına kaç şeker istersin Büyükanne?” diye sordu George.

“Bir kaşık,” dedi Büyükanne. “Süt istemez.”

Büyükannelerin çoğu tatlı, iyi kalpli, yardımcı olmak isteyen yaşlı hanımefendilerdir, ama bu öyle değildi. Bütün günü ve her günü pencerenin önündeki koltuğunda geçiriyordu, bir şeyler hakkında sürekli yakınıyor, mız mızlanıyor, surat asıyor, vıdı vıdı ediyor, huysuzlanıyordu. Hiçbir zaman, en iyi günlerinde bile George'a gülümseyip, “Ee, bugün nasılsın George?”

ya da "Gel oyun oynayalım," ya da "Okul nasıldı bugün?" dememişti. Başka insanları hiç umursamıyordu sanki, yalnızca kendisiyle ilgileniyordu. İhtiyar, aksi ve lanet bir kadındı.

George mutfağa gidip Büyükanne'ye poşet çay yaptı. İçine bir kaşık şeker koydu, süt koymadı. Şekeri iyice karıştırıp fincanı oturma odasına götürdü.

Büyükanne çaydan bir yudum aldı. "Yeterince tatlı değil bu," dedi. "Biraz daha şeker koy."

George fincanı mutfağa götürüp bir kaşık şeker daha koydu. Yine karıştırıp dikkatli bir şekilde Büyükanne'ye taşıdı.

"Tabağı nerede bunun?" dedi Büyükanne. "Tabağı olmayan bir fincan istemiyorum."

George fincanın tabağını getirdi.

"Çay kaşığına ne oldu, sorması ayıptır?"

“Senin yerine karıştırdım Büyükanne. İyi karıştırdım hem de.”

“Kendi çayımı kendim karıştırabilirim, sağ ol,” dedi Büyükanne. “Git bana çay kaşığı getir.”

George Büyükanne'ye çay kaşığı getirdi.

Annesi ya da babası evdeyken Büyükanne George'a böyle iş buyurmazdı hiç. Bir tek yalnız başlarına kaldıklarında ona kötü davranmaya başladılar.

“Senin derdin ne biliyor musun?” dedi yaşlı kadın, parlak, kötü, küçük gözlerini fincanın üzerinden George'a dikerek. “Fazla hızlı *büyüyorsun*. Fazla hızlı büyüyen erkek çocukları aptal ve tembel olur.”

“Ama hızlı büyüme benim elimde değil ki Büyükanne,” dedi George.

“Tabii ki elinde,” diye tersledi Büyükanne. “Büyüme çok kötü ve çocukça bir huydur.”

“Ama büyüme zorundayız Büyükanne. Büyüme-seydik hiçbir zaman büyük olamazdık ki.”

“Saçma evlat, çok saçma,” dedi Büyükanne. “Bak bana. Ben büyüyor muyum? Kesinlikle hayır.”

“Ama bir zamanlar büyüdün Büyükanne.”

“Çok az,” diye yanıtladı yaşlı kadın. “Mini minnacıkken büyümeyi de, tembellik ve söz dinlememe ve açgözlülük ve pislik ve dağınıklık ve salaklık gibi bütün öbür çok kötü ve çocukça huyları bıraktım. Sen bunların hiçbirini bırakmadın, değil mi?”

“Ben daha küçücük bir çocuğum Büyükanne.”

“Sekiz yaşındasın,” dedi Büyükanne. “Aklının da-

ha iyisine ereceği yaştasın. Büyüme yi pek yakında bırakmazsan sonra çok geç olacak."

"Ne için çok geç olacak Büyükanne?"

"Bu saçma sapan bir şey," diye devam etti Büyükanne. "Neredeyse benim boyumdasın."

George Büyükanne'ye iyice bir baktı. Gerçekten de *çok ufak* bir insandı. Bacakları o kadar kısaydı ki ayaklarını koymak için bir tabure gerekiyordu, başı da koltuğun arkalığının ancak yarısına geliyordu.

"Babam diyor ki erkeklerin uzun olması iyiymiş."

"Babana bakma," dedi Büyükanne. "Sen beni dinle."

"İyi de büyümemi nasıl durduracağım?" diye sordu George.

"Daha az çikolata ye," dedi Büyükanne.

"Çikolata insanı büyütür mü?"

"Yanlış yönde büyütür," diye terslendi Büyükanne. "Aşağı değil yukarı."

Büyükanne çayından biraz daha yudumladı ama önünde duran küçük çocuktan gözlerini hiç ayırmadı. "Asla yukarı doğru büyüme," dedi, "hep aşağıya doğru büyü."

"Peki Büyükanne."

"Ve çikolata yemeyi de bırak. Onun yerine kabak ye."

"Kabak mı! Haayır, kabak sevmiyorum ben," dedi George.

"Sevip sevmemen önemli değil," dedi Büyükanne. "Önemli olan neyin yararlı olduğu. Bundan sonra günde üç öğün kabak yemelisin. Dağ gibi kabak! Hele içinde kurt varsa daha da iyi!"

"İyy!" dedi George.

"Kurt yersen aklın artar," dedi yaşlı kadın.

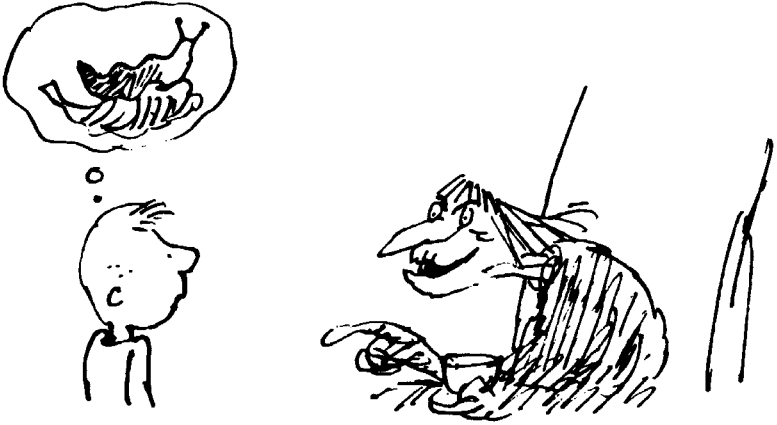
"Annem onları lavabodan akıtıyor," dedi George.

"Annen de senin kadar aptal," dedi Büyükanne.

"Kurt olmadan kabak bir şeye benzemez. Bir de sülük."

"*Yoo, sülük olmaz!*" diye haykırdı George. "Sülük yiyemem!"

"Ne zaman bir parça marul üstünde canlı bir sülük görsem," dedi Büyükanne, "sıvışmasına fırsat vermeden hemen yutarım. Nefistir." Dudaklarını öyle bir büzdü ki ağzı küçücük, buruşuk bir delik haline geldi. "Nefis," dedi yeniden. "Solucanlar ve sülükler ve kabuklu böcekler. Senin için neyin yararlı olduğunu bilmiyorsun."

“Şaka yapıyorsun Büyükanne.”

“Asla şaka yapmam,” dedi Büyükanne. “Böcekler belki de en iyisidir. Çıtır çıtır!”

“Büyükanne! Bu çok vahşice!”

Yaşlı kadın soluk kahverengi dişlerini göstererek sırıttı. “Bazen, şansın yaver giderse,” dedi, “yulaf sapının içinden böcek çıkar. Bayılırim.”

“Büyükanne! Nasıl yaparsın bunu?”

“Çiğ yulaf saplarından bir sürü güzel şey çıkar,” diye devam etti yaşlı kadın. “Bazen kulağakaçanlar çıkar örneğin.”

“Duymak istemiyorum!” diye bağırdı George.

“Koca, şişko bir kulağakaçan çok lezzetlidir,” dedi Büyükanne, dudaklarını yalayarak. “Ama ağzına bir tanesini attın mı çok hızlı olman gerekir tatlım. Arka tarafında bir çift keskin kısıkaçı vardır, dilini bir kaptı mı asla bırakmaz. O yüzden kulağakaçan seni ısırmadan senin onu ısırman gerekir, *kart kart* diye.”

George kapıya doğru gerilemeye başladı. Bu pis ihtiyardan olabildiğince uzaklaşmak istiyordu.

“Benden kaçmaya çalışıyorsun, değil mi?” dedi Büyükanne, parmağını George’un suratına doğru sallayarak. “Büyükanne’den kaçmaya çalışıyorsun.”

George’cuk kapının yanında durup koltukta oturan yaşlı kadına baktı. O da George’a baktı.

Acaba, diye düşündü George, Büyükanne bir cadı olabilir miydi? Cadıların yalnızca peri masallarında olduğunu düşünmüştü hep, ama şimdi o kadar da emin değildi.

“Bana yaklaş, küçüğüm,” dedi Büyükanne, boynuz benzer parmağıyla işaret ederek. “Bana yaklaş da sana *sırlarımı* anlatayım.”

George kımıldamadı.

Büyükanne de kımıldamadı.

“Pek çok sır bilirim ben,” dedi ve birden gülümse-di. Cılız, buz gibi bir gülümsemedi, tam sizi sokmadan önce bir yılanın gülümseyeceği gibi. “Büyükanne’ne gel de sana sırlar fısıldasın.”

George bir adım geri gitti, kapıya biraz daha yaklaştı.

“Yaşlı büyükannenden korkma,” dedi Büyükanne, o buz gibi gülümsemeyle tekrar gülümseyerek.

George bir adım daha geriledi.

“Bazılarımızın,” dedi, birden koltuğunda öne doğrularak ve George’un ondan daha önce hiç duy-

madığı gırtlaktan gelen bir sesle fısıldayarak, “bazılarımızın, bu dünyanın yaratıklarını acayip şekillere sokabilecek sihirli güçleri vardır...”

George elektrik çarpmış gibi irkildi. Korkmaya başlamıştı.

“Bazılarımızın,” diye devam etti yaşlı kadın, “dilinde ateş, göbeğinde kıvılcım, parmak uçlarında da sihir vardır...”

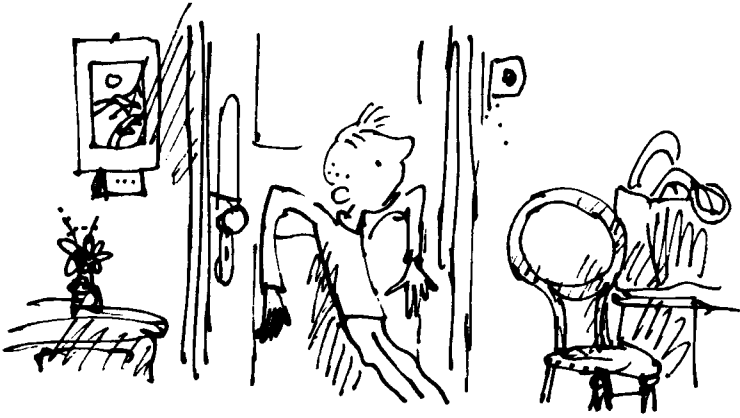
“Bazılarımız öyle sırlar bilir ki saçların diken diken olur, gözlerin yuvalarından fırlar...”

George kaçmak istiyordu, ama ayakları yere yapışmış gibiydi.

“Tırnaklarını düşürüp yerlerine diş çıkarmayı biliriz.”

George titremeye başladı. Onu en çok korkutan Büyükanne’nin suratıydı, o buz gibi gülümsemesi ve hiç kırpmadığı parlak gözleri.

“Sabahları seni arkandan uzun bir kuyruk çıkmış halde uyandırmasını da biliriz.”

“Büyükanne!” diye haykırdı George. “Yeter!”

“Karanlık şeylerin kıvıl kıvıl, alt alta, üst üste yaşadığı karanlık yerler hakkında sırlar biliriz tatlım.”

George kapıya doğru atıldı.

“İstedğin kadar uzağa koş,” dediğini duydu Büyükanne’nin, “asla kaçamayacaksın...”

George mutfağa daldı ve kapıyı arkasından hızla kapattı.

Roald Dahl

GEORGE'UN HARİKA İLACI

Bencil, kötü, acımasız, saygısız bir insana, büyükanneniz de olsa katlanabilir miydiniz?

George katlanamıyor çocuklar. Hem de hiç katlanamıyor. Düşünsenize, marullardaki kurtları hapur hupur yiyen, böcekleri ktır ktır çiğneyen, George'un büyümesini istemeyen, ona sürekli kurtlu kabak yedirmeye çalışan bir büyükanneden bahsediyoruz. George'u, bir sabah uyandığında canavara dönüştürmekle tehdit ediyor! Siz olsanız ne yapardınız? George mu? Onun bir planı var, şşşş sessiz olun, büyükanne burada olabilir, aman duymasın!

Yardım çalışmalarımızla ilgili ayrıntılı bilgi için roalddahl.com'u ziyaret edebilirsiniz.